

Københavns Kommune, ansøgning om støtte til billedkunst.

“Når man skal fortælle om tilværelsen, må man jo begynde med hvad, man har fået fortalt”¹
(arbejdstitel) er et stedsspecifikt videoværk, som skal udstilles på udstillingsplatformen *Til Vægs*. *Til Vægs* er en non profit udstillingsplatform for videokunst i det offentlige rum og består af 7 udendørs videoskærme, der hænger på de store almene boligblokke i Lundtoftegade på Ydre Nørrebro i København. *Til Vægs* handler om at se, hvad der sker, når kunst tilgængeliggøres og sættes ud i det offentlige rum. Platformen er et sted for kunstnerisk eksperimentering og udveksling samt søger at skabe dialog mellem kunstnere, beboere, digital kunst og ikonisk 60’er byggeri.

Min udstilling på *Til Vægs* tager udgangspunkt i et område ikke langt fra udstillingsstedet, nemlig Københavns første højhuse, Bellahøjhusene. Værket tager afsæt i to konkrete bygninger, den ene er selve Bellahøjhusene og den anden er det amfiteater/friluftsscene, der ligger på områdets udendørsareal.

Bellahøjhusene og deres amfiteater er interessante, fordi de begge i deres idemæssige fundament (arkitektoniske udformning) refererer til nogle grundlæggende tanker om forholdet mellem stat og borger manifesteret i arkitektonisk udformning. Dette vil jeg, i mit projekt, undersøge i en nutidig kontekst med lokalt afsæt i de konkrete bygninger og i relation til deres historiske ophav.

Bellahøjhusene blev opført i 1950'erne for at skabe bedre boliger for primært arbejderfamilier. Amfiteater blev opført i samme periode som del af det oprindelige udendørsareal. Her blev overskudsjord fra udgravningerne til fundamenter og kældre brugt til anlæggelse af et kunstigt amfiteater. I de første år var det primært den kreative middelklasse, der havde råd til at bo i boligene grundet den høje husleje. Alligevel er Bellahøjhusene i dag et af de mest håndgribelige og synlige billeder på velfærdsstaten og på hvilke tanker, der lå til grund for flere af Københavns almene boligbyggerier, der blev opført i de efterfølgende år b.l.a. boligbyggeri i Lundtoftegade, hvor værket skal vises.

Jeg er interesseret i (Bella)højhusene som et billede på den moderne velfærdsstat både generelt men også i en specifik dansk kontekst og i amfiteatret som billede på det vestlige demokratis oprindelse, udvikling og historiske selvforståelse som samfund. Den seneste tids debatter om regeringens Ghettoudspil og borgeres organisering som reaktion på dette på tværs af boligområder, b.l.a. i grupper som ”Almen Modstand”, synes jeg, skaber en relevant kontekst for at undersøge de almene boligernes historie på og danne koblinger til nutidige problemstillinger indenfor f.eks. boligpolitik.

Til udstilling på *Til Vægs* producerer jeg et nyt videoværk, som skal bestå af egne optagelser samt historisk relevant arkivmateriale. Derudover håber jeg på at kunne producere en 3D animation baseret på bygningernes arkitektonisk form, der i animationen omformes og omstruktureres for på den måde at skabe en visuel udforskning af arkitekturen og danne nye visuelle former. Som en del af værket vil jeg arbejde med at inkorporere tekst. Disse tekstbidder skal fremstå som forskellige ”stemmer”, der udfolder værket tematik. I arbejdet med denne tekst har jeg bl.a. brugt erindringer fra boligområder i København indsamlet af Danmarks Stadsarkiv. Videoen deles op i to spor, således at man, som beskuer, vil opleve små forskydninger i værket, idet man bevæger sig rundt imellem de forskellige skærme.

Da skærmene er uden lyd, bliver lydsporet til værket det omkringliggende liv i Lundtoftegade, hvilket, i værket, giver mulighed for at danne paralleller mellem de to boligområder og på den måde aktivere Lundtoftedades specifikke historie og danne visuel dialog mellem de to steder.

Jeg søger om produktions støtte hos Statens Kunstfond d. 9 Maj. (se budget)

---

¹ Sætningen er hentet fra Axel erindring nr: 11226 af Harald Axel, erindringssamlingen, Danmarks Stadsarkiv